

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 49. Mt. XVIII

Gruodis-Dec. 3, 1938

BPSR valst.
respublikine
biblioteka

I. ADVENTO SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Luko 21, 25—33.

ANUO metu Jēzuss kalbēja savo mokytiņiams: Bus ženklų ant saulės, mėnulio ir žvaigždžių, o ant žemės didis išgastis tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir bangų ūžimo; žmonės džiūs iš baimės, belaukdami to, kas turi užėiti ant viso pasaulio; nes dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet jie išvys žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje su didžia galybe ir didenybe. Tiems gi dalykams pradėjus pildytis, pažvelgkite ir pakelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi. Jis pasakė jiems prilyginimą: Veizdėkite į figų medį ir į visus medžius: kuomet jie jau duoda iš savęs vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi, pamatę visa

LEKCIJA

Rom. 13, 11—14

BROLIAI: jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsų išganymas arčiau, kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo, diena gi prisiartino. Todėl meskime šalin tamsybės darbus ir apsilvilkime šviesos šarvais! Kaip dieną, elgkimės padoriai, nepasiduodami apsirijimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei, barniui ir pavydai, bet apsilvilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

tai įvykstant, taipogi jūs žinokite, kad Dievo karalystė arti. Ištikrųjų sakau jums, nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Danguis ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

II. ADVENTO SEKMADIENIS

EVANGELIJA

Mato 11, 2—10

ANUO metu Jonas, kalėjime išgirdęs apie Kristaus darbus, siuntė du iš savo mokytinių ir jam sakydino: Tu esi tasai, kurs turi ateiti ar mes kito laukiame? Jėzus atsakydamas jiems tarė: Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę: Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliaisi, beturčiams skelbiama Evangelija, ir palaimintas, kas manimi nepasipiktins. Jiems gi nueinant Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: Ko išėjote į tyrus pamatyti? Ar vėjo supamos nendrės? Bet ko gi išėjote pamatyti? Ar švelniais rūbais vilkinčio žmogaus? Štai, tie, kurie švelnius rūbus dėvi, yra karalių namuose. Bet ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip; sakau jums, ir daugiau negu pranašo. Nes jis yra tasai, apie kurį parašyta: Štai aš siunčiu tavo akivaizdoje savo angelą, kursai ties tavim taisyss tau kelią.

LEKCIJA

Rom. 15, 4—13

BROLIAI: visa, kas tik yra parašyta, parašyta mums pamokinti, kad mes katumu ir Rašto paguoda turėtumėm vilties. Kantrybės gi ir paguodos Dievas teduodie mums turėti vienokius jausmus kits į kita, sekant Jėzum Kristum, kad vieniširdžiai viena burna garbintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.

Todėl priimkite vieni kitus, kaip ir Kristus jus priėmė Dievo garbei. Nes aš sakau, jog Jėzus Kristus pasidarė apipiaustymo tarnas dėl Dievo tiesos, kad būtų patvirtinti žadėjimai tėvams, ir kad pagonys garbintų Dievą dėl gailestingumo, kaip parašyta. Todėl aš išpažinsiu tave, Viešpatie, tarp pagonių ir giedosiu tavo vardui. Vėl Raštas sako: Linksminkitės, pagonys, draug su jo tauta! Ir vėl: Girkite, visi pagonys, Viešpatį ir garbinkite jį, visos tautos! Vėl Izaijas sako: Ateis Iėsės šaknis, tas kurs kelsis viešpatauti pagonims; jame pagonys turės vilties. Vilties Dievas tepripildai jus visokio džiaugsmo ir ramybės tikėjimo, kad šventosios Dvasios galybe jūs gausiai turėtumėte vilties.

“Ištikrųjų, sakau jums, jei jūs nesugrišite ir nepasidarysite kaip kūdikiai, neįeisite į dangaus karalystę.” (Mato XVIII, 3).

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tešinys)

g) Pasitenkinimas.

BE pasitenkinimo nėra ir negali būti laimės; kaip tik šitokio pasitenkinimo duoda mums gyvasis tikėjimas. Ir šios laimės neišsigali sunaikinti žemiški vargai, nelaimės, persekiojimai ir įvairūs žemiškojo gyvenimo priešingumai, kadangi tikėjimas žmogui įrodo, jog "be vargo nėra ketvergo" — be kentėjimų nėra išganymo... "Mokytinis nestovi aukščiau už savo mokytoją, nei tarnas už savo valdovą" (Mat. 10, 24). Tai reiškia, jog, kaip kad Išganytojas buvo čia ant žemės persekiojamas ir kentėjo kančias; taip lygiai ir žmogus, Jojo tarnas, negali šio išvengti, norėdamas amžinai džiaugtis su savo Mokytoju. Šio dėliai ir Išganytojas sako Apaštalams: "Siunčiu jus, kaip avis tarp vilkų" (Mat. 10, 16).

h) Pasaulis nekenčia tikrai tikinčiųjų.

Anot šv. Krizostomo, kaip kad vagis nekenčia šviesos, taip ir nusidėjėlis neapkenčia teisingojo. Šio dėliai ir šv. Paulius sako: "Mes esame paiki dėl Kristaus, o jūs išmintingi Kristuje; mes silpni, jūs stiprūs, jūs garbingi, mes negarbingi. Iki šiai valandai mes alkstame ir trokštame, esame pliki, kumščiomis mušami, neturime tikros vietos ir vargstame, dirbdami savo rankomis. Mes esame keikiami ir laiminami, esame persekiojami ir kenčiame; mums piktžodžiauja, ir mes meldžiamės; pasidarėme lyg šio pasaulio sąšlavos, visų nuograndos iki šiolei" (1 Kor. 4, 10-13). Taigi pasaulis mus pajuoks; be šio dar teis: "Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų, ar žmonių dienos esu teisiamas... mano teisėjas yra Viešpats" (1 Kor. 4, 3). Neapkęs: "...bet pasaulis jų ne kentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio" (Jon. 17, 14). "Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo; bet kas bus ištvėringas iki galui, tas bus išgelbėtas" (Mat. 10, 22). Persekios: "Atsiminkite mano žodžius, kuriuos aš esu jums sakęs: Tarnas ne didesnis už savo valdovą. Jei jie mane persekiojo, persekios ir jus; jei jie laikė

mano žodžius, laikys ir jūsų" (Jon. 15, 20).

Šv. Krizostomas sako, jog bloga esą tam žmogui, kurį pasaulis giria, kadangi pasaulis giria tiktai tą, kurs neapkenčia Jėzaus Kristaus! Mat, šito pasaulio dėsnių yra visai priešingi Išganytojo mokslui. Pasaulis vadina kvailiais tuos, kuriuos Jėzus Kristus vadina palaimintais (Mat. 5, 3-10).

Šitokius persekiojimus pakeldamas žmogus nenusimini, kadangi jis pasitiki Jėzumi, kurs yra pasakęs: "Taigi, kiekvienas, kurs girdi šituos mano žodžius ir juos daro, bus panašus į išmintingą žmogų, pastačiusį savo namus ant uolos" (Mat. 7, 24).

Šitoksai žmogus sako pagal patarlę: "Jei Dievas padės, tai šro nesuēs!" Jis žino, jog Dievas gali išgelbėti iš didžiausių persekiojimų, priespaudų; jis žino istoriją Juozapo Egipte, trijų jaunikaičių krosny, Danielio liūtų urve; Dovidu su Sauliumi ir Absalomu; ko dėliai jis kartu su Dovidu ir sako: "Daug prispaudimų teisingųjų; o iš visų šitų Viešpats išgelbės juos" (Ps. 3v. 20). "Nesu matęs apleistu teisingojo" (Ps. 36, 25). — Didįjį pentadienį seka Velykos; o anot šv. Krizostomo, geras katalikas neturi bijoti nei žmogaus, nei velnio, kadangi, jei Dievas su mumis, tai kas prieš mus?!

Štai kokios naudos turi žmogus iš tikėjimo. Kad visi žmonės gyventų pagal kat. tikėjimą, tai nebūtų buvę nei vokiečių "Kulturkampfo" (persekiojimo katalikybės), nei Prancūzijos revoliucijos, nei pasaulinio karo, nei bolševizmo, nei dabartinio ekonominio nustumimo, nei tos bendros visam pasauliui neapykantos tarpusave! Vargai virstų nebe vargais, meilė užviešpatautų, nelaimių tiktai šešėlis liktų!

XXVII.

Bedievybės Priežastys.

Kaip jau esame matę kat. tikėjimas neša žmogui didžiausios naudos. Čia tuojau gimsta klausimas: "Tai kodėl yra tiek netikinčiųjų?" — Atsakymą į tai duoda šv. Paulius: "Žmogus savo prigimtimi nepriima to, kas yra Šventosios Dvasios; tai jam yra pai-

kybė, ir jis negali suprasti, nes tai reikia tyrinėti dvasiškai" (1 Kor. 2, 14-15).

a) Visai netikėlių nėra.

Jei išvelgsime pačion sielos gilumon, tai pamatysime, jog visiškai netikinčiųjų žmonių nėra — jie, rasit, netiki Jėzaus Kristaus mokslu paviršutiniškai; tačiau, iš tikrųjų dažniausiai tik dedasi netikinčiais, o norėdami numalšinti sąžinės prikaišiojimus, įsivaizdina kitą kokią tikėjimą, kad ir kuo kvailiausį. Kaip kad Lietuvoje toksai Gedimino kunigaikščio palikuonis (ainys) norėjo atgaivinti lietuvių stabmeldžių tikėjimą Perkūnu, arba kad ir toks garsus Liudendorfas irgi virto stabmeldžiu (pagonu) pasekėju! Tai ne juokai! Tarytum, 20-me šimtmetį tokių dalykų negalėtų būti, o mat, visgi atsiranda... kvailybėms galo nėra!

Rasit, jau ne vienas jūsų galėjote pastebėti, jog niekas neturi tiek burtų, kiek taip vadinamieji laisvamaniai, ar menko tikėjimo katalikai. Prisisapnavus tokiam mandragalviui kūrinys, kurio vardas nepriimta rašyti spaudoje, kuris, tačiau, dažniausiai ropinėja po apikaklę, ar plaukuose išgurges; suniežtės ranka, ar kitas koks sąnarys; pamatys bėgant kiškį skersai kelio, ar vilką, ir tuč tuojau daro savo išvadas, jog būsianti laimė, ar nelaimė! Išgirs kokią pasaką iš laikraščių, ar iš juokdario burnos, tuč tuojau įtiki ir pagal tai elgiasi! Netikėdami (neva) pomirtiniu gyvenimu, duodasi vedžiomami už nosies sukėiams ir gudruoliams rodantiems jiems neva dvasių pasirodymą! Jie niekina tikrąjį proto ir išminties paremtą kat. tikėjimą, o patys tiki tokiais dalykais, iš kurių ir mažas vaikas, ir tas juokias!

Kas gi juos šitokiais yra padaręs? Iš kur gi gauna pradžią šitokia bedievybė?

b) Nesirūpina pažinti kat. tikėjimo.

Gi visų pirma, virsta netikėliais visi tie, kurie nesirūpina pažinti kat. tikėjimo ir todėl nepažįsta jojo esmės, kilnumo ir naudos. Neturėdami tikro supratimo apie savo tikėjimą, jie veikia pasiduoda laisvamanių apsakami, palinksta jųjų pusėn, ypač, kad kat. tikėjimas suvaržo žmogaus užgaidas ir piktus polinkius.

Nesirūpindami pažinti tikėjimą, jie tampa panašūs tiems laukiniams žmonėms, ku-

rie tiktai šypsosi, klausydami apie orlaivius, garlaivius, radio, povandeninius laivus ir t. p. Gi dar ir šiandien, nesuprasdamas mokslo priemonių žmogus palinguoja tik galva, išgirdęs, jog mažame vandens lašely gyveną tūkstančių tūkstančiai gyvūnėlių, kuriuose laikosi milijonai kraujo indelių! Dar ir dabar, ne vienas, menkai su tikėjimo dalykais susipažinęs katalikas, mano, jog popiežius negalys papildyti nuodėmę, o išgirdęs, jog būta keletos nusidėjėlių popiežių, pradeda ir bendrai abejoti kat. tikėjimu.

c) Puikybė.

Paprastai su šitokiu tamsumu yra susijusi ir puikybė. Ne vienas turi labai ir labai mažą žinių, mokslo, o puikybės tai viršum savo nosies! Šio dėliai šitoks išdiduolis, nesuprasdamas, ir atmeta tai, ką betyrinėdami kiti išminčiai ir pražilo!

Rasit, ne vienam teko girdėti, kaip kelių klasių vaikėzas, kurs dar neseniai teismoko kelnelėmis patį apsimauti, jau giriasi, jog jis apie tikėjimą žinąs daugiau ir suprantąs geriau negu patį klebonas! Ypač tai buvo ryšku 1905 metais, kai po Lietuvą bastydavosi su prakalbomis gimnazistėliai, mokydami savo tėvus, kaip jiems reikia elgtis, kad išsivaduočiau iš po maskolių jungo... O dar ir šiandien, sugrįžęs namo atostogų gimnastėlis, nebenori klausyti pamokslų, sakydamas jog jam jau nusibodę klausyti šitokie plepalai! O kas gi seniau po Lietuvą platinavo bedievybę, jei ne mažai temokantieji rašyti amatninkėliai, kartu su mažo mokslo mokytojųėliais, kurie išdidumo pilni giriasi savo pranokėjais bezdžionėmis?! Tiesa, "bezdžioninkų" tarpe nemaža ir universitetus baigusiųjų žmonių, kurie apie tikėjimą kalba, lyg kad jie būtų buvę išstudijavę aukštesniuosius teologijos kursus. Tačiau, paklausk jų, ar jie kaip reikiant supranta, kad ir mažą katekizmą?! Jie rasit, ir labai gerai supranta savo mokslo šaką, jie gali būti geri gydytojai, advokatai, inžinieriai ir t. p.; tačiau, kokią teisę jie gali kalbėti apie tikėjimą, kurio visai nesupranta?! Gi, jei kunigas pradėtų ginčytis su inžinieriumi mechanikos, ar technikos dalykuose, tai veikia gautų išgirsti: "ką čia tamsta, besiginčyji, inžinierijos nesimokęs?!" Taip lygiai galima teisingai pasakyti ir vi-

siems laisvamaniams: “Kokios teisės turi kalbėti apie tikėjimo dalykus, jei apie juos neturi jokio supratimo, ar bent tik visai mažai, paviršutiniškąjį supratimą!”

Tačiau, su puikybe sunki kova, kadangi greta puikybės paprastai eina ir kvailybė, o jau visi žinote, jog “su kvailiu du turgu!” Gi ir liuciferis buvo didelės išminties angelas, geriausiai pažinojęs Dievą, ką aiškina ir jojo vardas (liucifer reiškia nešiojanti šviesą); tačiau, puikybė taip apdumė jojo protą, jog jis sukilo prieš Dievą, šaukdamas: “Kas man Dievas?!” ir patraukė daugybę kitų angelų!

Paprastai ši puikybė yra visų atskalūnų ir erezijų priežastis, ką mums lyg kad pirštu nurodo istorija.

Gana bus čia priminus, tokį Arijų, Aleksandrijos kunigą, kurs nenorėjo pripažinti Kristui dievybės ir buvo R. K. Bažnyčios pasmerktas Nikėjos Santaryboje 325 m.; tokį Makedonių, Konstantinopolio vyskupą, kurs Šventajai Dvasiai nepripažino dievybės (pasmerktas Konstantinopolio Santaryboj 381); tokį Joną Hussą, Pragos kunigą, kurs buvo užkabines mokslą apie Bažnyčią, už ką 1414 m. buvo pasmerktas Konstancijos Santaryboje; tokį vienuolį Martyną Liuterį, kurs niekino popiežiaus valdžią ir Bažnyčios teises mokytojauti, daug šv. Sakramentų, ir Tridento Santaryboje buvo pasmerktas ir išmestas iš Bažnyčios narių (1545-1563); tokį Anglijos karalių, Henriką VIII, kurs supykęs ant popiežiaus už tai, kad šis nedavė divorso, ir patsai atsiskėlė nuo Bažnyčios ir pasivadino naujosios bažnyčios galva, ir pradėjo sunkiausiai persekioti katalikus, tačiau, nieko nenuveikdamas su airiais; tokį Kerularių Mykolą, patriarchą, atsiskyrusį nuo Romos Bažnyčios 1053 m. su graikais ne unitais; tokią Rusijos cerkvę, kuri atsiskyrė nuo graikų Bažnyčios 1587 m., o nuo 1721 m. ją pradėjo valdyti Rusijos carai. (Dabar valdo bolševikai, rasit, tai Dievo hausmė už carų žiaurumus iš atžvilgio į R. K. Bažnyčią).

Čia esu paminėjęs tikrai keletą eretikų ir atskalūnų, kuriuos buvo atitolinusi nuo Bažnyčios vien tik be galo didelė puikybė. Gi, jie visi, būdami kunigai ar vyskupai, buvo geriausiai žinoję, jog jie einą prieš Dievo įsteigtąją Bažnyčią; tačiau, persisun-

kę liuciperiškąją puikybę, jie jau nieko nebepaisydavo, net neatsižvelgdami į tai, kad jų atskilimas, eretizija kraujais buvo užplūdusi pasaulį!

Gi ir šiandien įvairūs “nezaležnikai” Amerikoje, marjavitai ir laisvamaniai - “šliuaptarniai” Europoje tikrai puikybe besivadaudami kovoja prieš Bažnyčią ir daugybę sielų žudo!

d) Atitraukia nuo tikybės ir paleistuvybė.

Be šios puikybės bedievius atžymi nuodėmės, o ypač paleistuvybė. Vienas didelis sodžiaus psychologas, girdėjau, buvo šitaip išsitaręs: “Bedievybė prasideda nuo pasturgalio!” Gyvenimas tai ir patvirtina. Liuteris turėjo net keletą pačių; Henrikas karalius buvo iššudęs keletą savo pačių vieną paskui kitos; jų viena buvusi net jojo pavainikė duktė (nelegali). Pamesdamas savo kunigystę kunigas, tai jau tikrai turi sau pasirinkęs iš anksto bent vieną prietelką! Visi laisvamaniai, kaip jie bebūtų save vadinę nepripažįsta moterystės, o skelbia taip vadinamąją “laisvąją meilę”, kuri yra ne kas kita, kaip tik šuniškasis lytiškas susigyvenimas!

Jei mums prisipažintų visi netikėliai, tai jau beveik kiekvienu atveju jie turėtų prisipažinti, jog jų nutolimo nuo Bažnyčios giliausioji priežastis esą ne kas kita, kaip tik paleistuvybė!

Neretai pasitaiko, jog jaunikaitis-tė atsižymi savo kuklumu ir padorumu. Štai, žiūrėk! jau pradeda rečiau lankyti bažnyčią, rečiau artinasi prie šv. Sakramentų; kiek palūkėjus pradeda ir išsitarti prieš Bažnyčią, o pagaliau, ir virsta net ir atviru priešu! Kas priežastis? Gi įsileido paleistuvybės nuodėmėn! Iš pradžių dar lyg kad gėdijasi, tai slepiasi... mat, dar sąžinė graužia; vėliau, ieško būdo savo sąžinės prikaišiojimams nuraminti... Tačiau, ar randa?!

Juo tolyn, juo piktytyn, juo šlykštyn; kol pagaliau, visai nustoja gėdos, niekuo nebesivaržo...

“Palaiminti, kuomet jums piktžodžioja ir persekioja jus, ir meluodami sako visa pikta prieš jus dėl manęs. Džiaugkitės ir linksmitės, nes jūsų užmokesnis gausus danguje.” (Mato V; 11-12).

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji gruodžio mėnesiui, 1938 m., Intencija, kurią paskyrė Jo Šventenybė

popiežius Pijus XI-asis
Už žydų Atsivertimą.

ŠLANDIENINIS pasaulis atitoleš nuo Dievo meilės, atitolo ir nuo tikros artymo meilės. Tai aiškiai matosi iš vienur kitur pasireiškusių įvykių. Verda karai, plinta neteisybės, dega kerštas, pavydas ir žmonių neapykanta. Gal daugiausia šiuo atžvilgiu nukentėjo ir dar nukenčia žydai. Įvairiose šalyse jie yra persekiojami, varginami ir skriaudžiami. Nors taip smarkios audros siaučia prieš žydus, tačiau yra vienas žmogus, kurio širdžiai žydai yra artimi ir brangūs. Tai yra Kristaus vietininkas, Katalikų Bažnyčios popiežius. Pilnai užjausdamas Izraelio sūnams, dabartinis Šventasis Tėvas ragina mus melstis už žydų atsivertimą ir grįžimą prie Dievo.

Neturėtume šaltomis pro šį Popiežiaus kvietimą praeiti. Dievo ir artymo meilė turėtų sukurti mūsų širdyse karštą uolumą melstis už žydų atsivertimą. Juk pats Dievas ypatinga meile yra mylėjęs žydų tautą; ji per tiek tūkstančių metų yra buvusi Jo išrinktoji tauta; jai Jis apreiškė, jog iš jos kilsias pasaulio Atpirkėjas ir Išganytojas. Pagaliau, pats Kristus prisiimdamas žmogaus prigimtį pasirinko gimti iš žydų tautos jis išsirinko sau Savo Motiną Mariją ir globėją šv. Juozapą; iš žydų Kristus išsirinko ir apaštalus, kuriems liepė eiti "pas prapuolusias Izraelio namų avis" (Mat. X, 6).

Tarp žydų Kristus dirbo, juos mokino ir švietė; už juos Jis verkė ir mirdamas ant kryžiaus meldėsi. Taigi, kaip malonu bus mūsų Viešpačiui, jeigu mes paklausydami Popiežiaus paragavimo melsimės, kad kuo daugiausia žydų pamatytų tiesą ir atsivertų į katalikų tikėjimą.

Žinokime, jog žydų atsivertimą trukdo ir žymiai sulauko daug ypatingų kliūčių, o joms prašalinti būtinai reikia Dievo pagalbos.

Pirmiausia, štai, keldamiesi puikybėn, jog jie turi Mozės suteiktą apreiškimą, žydai nenustoja manę, jog tikyboje jie stovi kur

kas aukščiau už visus kitus žmones. Jų mąnymu nėra kito tikėjimo, kuris galėtų jų tikėjimui prilygti. Kad jie klysta, ir skaudžiai klysta, mes visi aiškiai matome, tačiau juos tuomi įtikinti yra neapsakomai sunku. Vien Dievo malonė, kurios jiems melskime, čia gali jų nuomonę pakeisti.

Kitą žymią kliūtį žydų atsivertimui sudaro jų stiprūs kraujo ryšiai. Žydas atsivertęs į katalikų tikėjimą tampa visiškai išskirtas iš savo mylimųjų tarpo. Visi jo išsižadada, nieko bendro su juomi nenori turėti, jo nekenčia ir laiko savo tikėjimo išgama. Šiuo atžvilgiu žydai yra reikalingi labai didelės drąsos ir pastiprinimo. Nevienas gal tik dėl kūniškų ryšių ir gėrybių atsižadada savo sielos gerovės ir amžinų, dangiškų linksmųjų, — amžinastų išmaino ant laikinių patogumų. Melskime Dievą, jog tokiems žydamams suteikti reikalingų malonių, stiprybės ir drąsos.

Šios dvi kliūtys kaip tik ir yra didžiausios. Tačiau, nepaisant jų, per paskutinį pusantrašimtmetį apie 100,000 yra tapę katalikais ir įstoję į Kristaus įsteigtą Bažnyčią. Šiandien visame pasaulyje yra apie 16,500,000 žydų. Kokia didelė ir galinga turi būti ta apaštalavimo jėga ir įtaka, kuri tokią gausybę galėtų paveikti! Todėl visa širdimi melskimės už žydų atsivertimą ir prašykime šv. Jėzaus Širdį pažvelgti "... į tos tautos sūnus, kuri taip ilgą laiką yra buvusi... išrinktoji tauta. Tegul dabar atpirkimo ir gyvybės versmė ir ant jų teka, tasai Kraujas kurį jie kitados yra šaukęsi ant savęs".

ŽODIS PROMOTORIAMS

BRANGŪS Promotoriai: Neužilgo Bažnyčia pradės šventą advento laiką, kuriame ruošis prie verto mūsų dieviško Išganytojo, Jėzaus Kristaus pasitikimo Kalėdų dieną. Kaip tik apie advento pradžią apturėsime lapelius, kuriuos jeigu bus galima, patys **asmeniškai** nariams išdalinkite.

Žinau, ir Jūs stengsitės bei rūpinsitės prirengti savo širdyse ir sielose gražią ir tinkamą Kūdikėliui Jėzui vietą; jūs norėsite

maloniai Jį priimti. Tačiau, argi galėtumėte ką nors malonesnio Jo Švenčiausiai Širdžiai padaryti, kaip kad pilnai atnaujinti savo uolumą dirbti Jo garbei ir sielų išganymui ištikimui ir stipriui savo kaip Maldos Apaštalytės Promotorių pareigų pildymu? Čia tikrai yra darbas pagrįstas rušimasis prie Kalėdų.

Kaip yra lengva nejučiomis atšalti ir pažėl apsileisti kad ir mūsų taip apaštališkame darbe! Taip lengva yra paslysti į grabę iš kurios sunku išlipti. Kai kas yra pasakęs, jog grabė ir duobė tesiskiria vien didumu. Tačiau, kapinių duobėse lašojama vien tik numirėliai. Tas, kuris yra įslydęs į grabę, tiek ir tesirūpina Apaštalytės reikalais, kiek numirėlis savo apystovomis! Jeigu gi patys Promotoriai mažai tesirūpina Draugijos gerove, būtų truputį per daug tikėtis, jog kiti nariai daugiau rūpintųsi.

Tokia jau mūsų silpnų žmonių prigimtis. Lengvai paskęstame medžiaginiuose ir laikiniuose dalykuose taip, jog vis esame reikalingi nuolatinio dvasioje atsinaujinimo, jeigu norime mūsų uolumą Dievo garbei ir sielų naudai išlaikyti gyvą ir veiklą. Kaip Promotoriai laikas nuo laiko esame reikalingi paraginimo, paakstinimo, kad dvasioje neatšaltume, nesustingtume. Turėti gi veiklią ir uolią dvasią yra labai svarbu, nes nuo Promotorių labai daug priklauso, ar Maldos Apaštalytė vienoj ar kitoj parapijoje augs, vystysis ir neš vaisių, ar džius, vys ir visai išnyks.

Pamaldumas į Švenčiausią Jėzaus Širdį yra nuo senų laikų, jis siekia pačius pirmuosius krikščionijos amžius. Tačiau, septynioliktame šimtetyje mūsų Viešpats Jėzus Kristus panorėjo jį atnaujinti. Šio pamaldumo platinimui kaip įrankį, Jis išsirinko asmeniškai šv. Margaritą Mariją. Visi esame gerai susipažinę su įvairiais apreiškimais, kuriuos Švč. Jėzaus Širdis šiai Šventajai yra suteikęs. Mūsų Viešpats šv. Margaritai Marijai aiškiai pasakė, jog Jis ją renkasi tam, kad ji rūpintųsi pamaldumo į Jo Švč. Širdį išplitinimu. Šv. Margarita Marija neatsisakė, bet mielai pašvęsdama visą savo gyvenimą, uoliai ir ištikimai išpildė šią Saldžiausios Jėzaus Širdies pasiuntinybę.

Tegul kiekvienas Promotorius nužemintai save laiko asmeniškai pašauktu panašiai pasiuntinybei. Kunigo paskyrimą į promotorius telaiko ypatingu Švč. Širdies paskyrimu. Jeigu tokiomis akimis žiūrėsime į Promotoriaus pareigas, tuomet laikysime save neapsakomai atžymėtais, skaitysime sau už garbę darbuotis tai pačiai pasiuntinybei, kuria rūpinosi pati šv. Margarita Marija! Matydami, jog esame Jėzaus Kristaus taip atžymėti ir pagerbti, turime rūpintis būti šio išrinkimo verti. Bet kaip? Sekdami šv. Margaritą Mariją. Kaip ji taip ir mes dėkime pastangas atsiekti tai ko mūsų Viešpats teisingai gali iš mūsų tikėtis, būtent: rūpinkimės pirmiausia savo gyvenimo šventumu, ir antra uoliai eikime Promotoriaus pareigas.

NEKALTAS ŠVČ. PANELĖS MARIJOS PRASIDĖJIMAS.

Katalikų Bažnyčia yra visados tikėjusi, jog Švč. Panelė Marija net dėl trumpiausios akimirkos niekad nėra buvus nuodėmės paliesta, niekad nėra buvus po šetono valdžia. Nors toks yra buvęs Motinos Bažnyčios tikėjimas nuo pat pradžių, tačiau tik mūsų laikais Švč. Panelė Marija buvo apvainikuota nauju garbės vainiku, kuomet buvo paskelbta, jog Nekaltas Prasidėjimas yra tikėjimo dogma, t. y. yra tokia tiesa į kurią kiekvienas katalikas turi tikėti. Tai įvyko gruodžio 8 d., 1854 metais, Pijui IX-ajam esant regimąja Bažnyčios galva.

Dėlei savo Nekalto Prasidėjimo, Švč. Panelė Marija yra vaizduojama kaip anoji garbinga šv. Jono Apreiškimo aprašyta moteriškė. Ji yra saulės apsupta, mėnulis padėtas po jos kojomis, o galvą puošia žvaigždžių vainikas.

Triuškydama žalčio galvą savo kulnimi, ji primena mums Visagalio Dievo duotą pažadėjimą prie Rojaus vartų, po pirmųjų tėvų nusidėjimo. Nekalto Prasidėjimo tiesos paskelbimas ne vien išaukštino ir pagarbino didžiąją Dievo Motiną, Švč. Panelę Mariją, bet taipgi pareiškė kitą tiesą, būtent: jog visi žmonės skiriasi nuo Dievo Motinos tuomi, kad jie yra pradėti nuodėmėje. Iš visų žmonių, viena Švč. Panelė gali džiaugtis visišką apsaugojimu nuo gimosios nuodėmės.

PRATYBA.

Krikšto Sakramento Branginimas.

Po pirmųjų tėvų nuodėmės, išskyrus vieną Dievo Motiną, visi žmonės yra pradėti nuodėmėje. Jeigu tos nuodėmės stovyje numirtų, neregėtų Dievo amžinai. Krikšto sakramento vanduo apiplauja mūsų sielas nuo šios nuodėmės ir atgimdo mus kaip Dievo įvaikius. Niekad neturėtume liautis dėkoję Dievui už šią taip didelę malonę.

Ypatinga Misių intencija šių metų gruodžio mėnesiui yra už katalikiškas Japonijos mokyklas.

Kas Kartais Atsitinka Japonijoje

LAPKRIČIO 12, 1905, Japonijoje, ties miestu Nagoka, nedideliame dvarely gimė mergaitė. Ji buvo taip graži, kad nuodžiugę tėvai ją pavadino Kikuko, tai reiškia Baltoji Krizantema.

Krizantema Japonijoje yra gražiausia gėlė, ją visi myli. Krizantema yra Japonijoje tautinė gėlė, panašiai, kaip rūta Lietuvoje.

Mylima tėvėlių, brolių ir seselių Baltoji Krizantema — Kikuko augo ir stiprėjo. Buvo linksma ir laiminga, kaip paukštelis. Paugusi, lankė mokyklą. Baigusi pradinę ir vidurinę mokyklas artimiausiame mieste, išvyko aukštųjų mokslų eiti į Niigata, kur randasi katalikų ir kur randasi Apaštališkoji Prefektūra.

Niigata mieste ji ėjo slaugės mokslus universiteto ligoninėje. Sekmingai baigė savo šaką ir liko darbuotis toje pat ligoninėje. Po keletos metų dėl jos uolumo ir prisirengimo ji buvo paskirta perdėtine žiūvinių departemento. Dėl jos uolaus atsidadavimo pareigoms ir dėl jos linksmo ir malonaus būdo ji buvo mylima ne vien savo šeiminėje, bet buvo populiari tarpe pacientų, daktarų ir slaugių.

Kadangi tame mieste buvo Apaštališkoji Prefektūra, tai jai pasitaikė susipažinti su Katalikų Bažnyčia. Kadangi ji buvo išauklėta budistų tikėjime, tai iš pradžių nepalinko gilintis į krikščionišką mokslą, kurs yra kitoks, negu jos mylimų tėvėlių tikybinis mokslas. Bet pasirodė, kad sėkla buvo pataikius į gerą dirvą. Baltoji Krizan-

tema jautė palinkimą plačiau susipažinti su Katalikų Bažnyčios mokslu. 1928 metais ji neatsilaikė vidujiniam balsui ir pradėjo studijuoti katalikų tikybos mokslą. Tais pat metais Sekminių dieną Kristaus Karaliaus bažnyčioje ji tapo pakrikštyta.

Nuo savo krikšto dienos Kikuko užsidegė apaštališku uolumu. Turėdama aukštą mokslą, plačią pažintį, žavumą, įtaką, ji tą visą sunaudojė Kristaus Evangelijai platinti. Kasdien klausė šv. Mišių ir kasdien priiminėjo šv. Komuniją. Kad apaštalavimo darbą atlikti ir savo pareigų neapleisti, ji turėjo

anksti kelti ir vėlai gulti. Ne kas rytas ligoninės vartai buvo atdaryti, kai jai reikėdavo išeiti bažnyčion. Tada ji turėdavo išsokti pro ligoninės langą.

Ją vargino ne vien profesijos ir naujosios religijos pareigos. Reikėjo pergyventi šeimynišką nesandarą, kai ji pakeitė tėvų tikybą. Užsitraukė nemalonę ir visų savo giminių, pažįstamų. Bet visą tai ji kantriai pergyveno ir po senovei liko su visais mandagi, linksma ir pagatava reikale pasitarauti.

Jau po dviejų metų Baltoji Krizantema

sumanė tapti vienuole. Tas žingsnis buvo surištas su naujais šeimyniškais nemalonumais. Ji žinojo, kad gimdytojams ir visiems namiškiams tas dar daugiau širdgelos sukels. Kai ji savo tėveliams apreiškė apie savo pasiryžimą, tai jie nei klausyti apie tai nenorėjo ir bandė atkalbinti. Bet kur Dievo valia ir tėvų valia susikerta, tai Dievo valia turi imti viršų. Ji pasiryžo stoti Šventosios Dvasios Tarnaičių vienuolijon. Tos vienuolės užsiima misijonieriškais darbais.

Nekalto Prasadėjimo Panelės Švč. šventėje, 1932 m. Kikuko priėmė vienuolišką mē-

Šių dienų Zemaitija. Būdingas Kylančios Žemaičių krašto gerovės vaizdelis. Tvarkingos sodybos palaukėje — Šiaulių apskrityje. (VDVfoto)

lyną abita, pasiskirdama Rožės vardą. 1933 metais ji buvo išsiųsta darbuotis pietų Japonijon. Darbavosi su sau paprastu uolumu. Kaip slaugė ji lankė miesto sanatoriją, kur slaugė, guodė ligonius. Daugeliui ligonių ji atidarė duris į amžinąją laimę. Ji aukojosi savo brolių ir seserų pagonų labui. Bet jos silpnas kūnas negalėjo ilgai pakelti tokio darbo.

Pavasari 1934 m. ji pajuto, kad jos kūno jėgos ją apleidžia. Noroms nenoroms reikėjo apleisti kovos lauką. Pasidavė vienuolijos ligoninėn ir buvo kuo rūpestingiausia slaugojama. Jos didžiausias troškimas buvo atgauti sveikatą ir vėl stoti sielų ganymo darban. Bet viltis vis mažėjo.

Balandžio mėnesį užstojo taip vadinamas taifūno oras. O toks oras nepakeliamas ypač ligoniams. Sesuo Rožė labai ir daug kentėjo, bet visada palaikė linksmą nuotaiką. Jos kentėjimai palengvėjo, kai jos tėvai pasirodė apsipratę su jos tikėjimo permaina

ir kai giliai įvertino jos atsidavimą savo pašaukimui. Bet jos sveikata vis nėjo gėryn.

Prisiartino Didžioji Savaitė. Kikuko gavo paskutinį patepilną, o Didžiajame Šeštadienį, baland. 27 d. su žodžiais "Jėzus, Marija" persiskyrė su šiuo pasauliu.

Graži buvo Kikuko gyva. Graži ji buvo ir mirusi. Minių minios žmonių grūdosi jos pamatyti, o pamatę negalėjo atsitraukti. Jos laidotuovės buvo ne gedulo eisena, o džiaugsmo paradas.

Kikuko pagoniškame krašte, savo pagonų tautiečių tarpe gyveno šventu krikščionišku gyvenimu. Iš pradžių ramiai prisirengė prie savo misijos, o paskui pilnai pasiaukėjo Dievo garbei ir sielų išganymui. Jei atsiranda tokių didvyriškų asmenų pagoniškoj Japonijoje, tai neišvengiamai ateis laikas, kada ten užtekančioji saulė nušvies ne budistų, šintoistų ir kitokius pagoniškus maldanamuosius, o katalikiškas bažnyčias su spindinčiais kryžiais.

Amžinasis Liūdininkas

(Tešinys)

KOKIA begaliniai didelė ir nuostabi jo atmaina! — Jis karan iškeliavo paprastas kareivis, — o dabar, — aukšto ispanų armijos kapitono uniformoje įvilktas; pečiai auksiniais galionais nužibinti; krūtinė įvairiais pasižymėjimo ženklais papuošta ir panašiai. Šalia jo jojo jo tarnas leitenantas, kuris su didele pagarba ir kuklumu, rimtai su savo ponu kalbėjosi. Jo ponas kartas nuo karto davinėdamas savo kareiviams komandą, jodamas ant savo arklio, linksmi ir išdidžiai su savo leitenantu juokavo.

Dona Marija pamačiusi savo mylimąjį sugrižtant taip didelę garbę įgijusi, — ūnmai prisipildė tiesiog laukiniu džiaugsmu. Pribėgusi prie minios artyn jo pasitikti, ji pradėjo garsiai šaukti:

— "Diego! Diego!!.."

Aukštasis armijos kapitonas, tiesa, jos balsą išgirdęs pažvelgė į ją; tačiau ūnmai davė jai suprasti, kad su visu jos nebepažįstas; ir nė trumpiausiam valandėlei nesulaukęs savo arklio, paliko kaip ir pirmiau bejojės keliu miestan.

Vargšė Dona Marija! Ir nieku būdu nebegalėjo tikėti tuo, ko ji dabar susilaukė! Juk ji buvo taip sakant, fanatiškai amžinai pati sau užsitikrinusi, kad jis sugriš jei ir jos širdžiai; tačiau dabar ji pamatė, kad jis su visu tos intencijos nebeturėjo.. Ji grįžo namon kupina didelio skausmo sugelta širdimi. Vargšė mergaitė tą naktį nė valandėlei nebegalėjo savo akių sudėti. Jūs išvarginta širdis, vos neplyšo iš didelio gailėsčio ir susijaudinimo. Dabar ji pradėjo mąstyti, kad pagaliau jos motina tiesą jei kalbėjo. Jūs jaunystė ir grožis, tarsi šviesi saulutė, tamsiam debesui ant dangaus užslinkus, ūnmai pasislėpė.. Gali būti, kad jis jos su visu nebepažino; gali būti, kad jos grožis, per taip ilgą laukimo laiką, vargus, sielvartus, rūpesčius, ir įvairius pergyvenimus, visiškai iš jos kūno, o ypatingai veido pranyko, ar bent perdaug nusidėvėjo.. Visaip gali būti!..

Sekantį rytmetį, nors ir visiškai nemiegėjusi, ji tačiau atsikėlė labai anksti. Gana daug laiko praleido prausimuisi, o paskiau ku gražiausiam savo plaukų sutaisymui, paskiausių laikų stiliumi. Paskiau ji apsiil-

ko gražiausia suknele, kokią tiktai turėjo, ir visa pasipuošė taip, kaip tik ji galėjo, išmanė, puošniau ir gražiau. Taip pasipuošusi, ji greitai išėjo miestan. Kai ji prisiristino prie kareivinių, kuriose naujasis kapitonas Don Diego buvo laikinai apsistojęs, — ji atrado didžiulę minią žmonių ten susirinkusią, kaž ko, matomai nepaprasto, belaukiančią.

— “Ko šie visi žmonės, čia taip skaitlingai susirinkę laukia?” — paklausė ji vieno ten bestovinio tvarkdario.

— “Argi Tamsta, Senjorita, nežinai, kad jie visi laukia pamatyti kapitoną Don Diego ir iškilmingai jį pasveikinti? — Juk jis bekariaudamas, atliko kelis didvyriškus žygius, už kuriuos, paties Jo Didenybės karaliaus Pilypo III, paliko kapitono laipsnin pakeltas, ir įvairiais pasižymėjimo ženklais apdovanotas!? Šiandien Toledo miesto majoras (Bugomaster), kartu su vyriausybe, Miesto Rotušėje, iškels iškilmingus jo garbei pietus!” — atsakė jei tvarkdarys.

Donos Marijos širdis, dėl taip kilnaus apie jos mylimąjį atsiliepimo ir jo atliktų žygių, — ūmai patvino ne tik dideliu džiaugsmu, bet ir dar didesne puikybės! Ji pasirinko pačią patogiausią ir geriausią vietą, — pačiame žmonių eilės priešaky, pro kurią Don Diego turėjo prajoti. Ilgai netrukus, ji pamatė, kai jos mylimasis išjojęs su savo leitenantu iš kareivinių kiemo, per aikštę, kurioje susirinkę žmonės jo laukė, pasuko tiesiai josios linkui, kur ji stovėjo.

— “Dabar, tai tikrai jis mane pamatys! — Juk jis ir norėdamas negali pro šalį prajoti, mane nepastebėjęs!? — kalbėjo pati sau viena.

Kai jos mylimasis ties ja atėjo, — didžiausiam jos nusistebėjimui, — pasikartoję lygiai tas pats, kas ir vakar buvo atsitikę... — Jos mylimasis pro ją prajoję, nė truputėlį į ją nepažvelgdamas; tuo jis aiškiai davė jai suprasti, kad būk, su visu jos nebe pažįstas!...

Dabar vargšės Donos Marijos širdis, visą kartumą pajuto! Dabar ji aiškiai pamatė, kad ji savo mylimojo širdžiai yra su visu nebe pageidaujama, o išdidžioms, — puikybės žeriniams jo akims, tiesiog nekenčiamai!...

Tačiau ji vis dar galutinai vilties nebeu-

stojo. Juk argi gali nuo jos visiškai pasišalinti tas, kurį ji ir dabar, taip lygiai, kaip ir pirma, tyra savo širdimi myli? Argi gali pražūti jei tas, už kurį ji ilgą laiką taip karštai meldėsi!? — galvojo pati sau viena.

Ką dabar ji turi daryti, kad paklydusią jo širdį vėl sau laimėti? Kiekvieną dieną ji budriai gaudė jį po miestą norėdama gauti kuomet nors progą, akis į akį suėjus, su juo vienu pasikalbėti. Pagaliau vieną kartą su visu netikėtai vienoje siauroje gatvelėje ji sutikusi, nieko nebelaukdama, sužadintu balsu ji sušuko:

— “Mano mylimasis Diego! — ką gi blogo aš Tamstai padariau!? Juk Tamsta prisieki mane vesti, kai namon sugryši; o priešai, juk Tamsta, kapitone, negalite užmiršti, ar ją sulaužyti!” — kalbėjo nors ir sugelta širdimi, tačiau ramiai, Dona Marija.

— “Ha-ha-ha!” — linksmai ir išdidžiai nusikvatojo kapitonas Diego. — “Juk tuomet aš buvau dar vaikas... Dalykai nuo tuomet iki dabar, tarpe mudviejų taip labai pasikeitė, kad aš tik viena galiu atvirai Tamstai pasakyti: — Aš esu pasižymėjęs ir garsus kareivis, turiu aukšto karo kapitono laipsnį, ir galiu išsirinkti sau žmoną iš aukštos kilmės mieste esančių žmonių draugijos. Tamsta dabar turi užmiršti, kad mes vienas antrą kiek tai laiko atgal, mylėjome... Tuomet mudu abu buvome dar per jauni, kad vienas antrą įvairiais pažadais arba priesaikomis, būtume galėję susirišti!... — Pamiršk, brangioji apie visa tai... — Bus ir Tamstai ir man pačiam, daug geriau ir naudingiau!...” — rimtai paaiškino jei kapitonas Diego. Paskiau kūdikiškai ranka padaužęs jei į petį, švilpaudamas jis nuėjo nuo jos šalin...

Tuos jo žodžius išgirdusi, vargšė Dona Marija pajuto, tarsi šviesi saulutė, nuo dangaus horizonto būtų ūmai prapuolusi! Dabar tik ji pilnai suprato visą jo nerūpestingumą, niekšišką melagystę ir klastą... Štai kaip jis į ją žiūrėjo, ir kaip brangino savo priesaiką, ir taip tyrą angelišką jos meilę! Visa, kas jei buvo švenčiausia ir prakiliausia, — jis skaitė vien kūdikiška kvailybe!... Štai koks jos mylimasis, kurio ji taip ilgai laukė, ir kurio pažadais taip šventai tikėjo!

(Bus daugiau)

Paklausimams Atsakymai

Ar visos žmonių nuodėmės bus apreikštos paskutinio teismo dienoje? Net ir tos, kurias per išpažintį būtume pasisakę?

Taip, — bendrai yra tikima, jog paskutinio teismo dienoje visų žmonių visos nuodėmės bus apreikštos, viešai parodytos ir jog visi pamatys Dievo sutvarkymą, Jo teisingumą ir santykius su žmonėmis. Nuodėmės, kurios per išpažintį buvo pasakytos ir iš kurių apturėta išrišimas, nedarys tiems, kurie dangun pateks gėdos. Nereikės dėlei jų rausti. Juk šv. Petro užsigynimo nuodėmė dabar nedaro jam gėdos ar skausmo.

Ar Mišios atnašautos už numirusius nekatalikus atneša jiems kokios naudos?

Tie nekatalikai, kurie numiršta malonės stovyje gali dar būti skastykloje. Tokie tikrai įgyja naudos iš šv. Mišių aukos už juos atnašautos.

Kunigas gali atnašauti Mišias už numirusius nekatalikus, bet tik privačiai, t. y. ne viešai, būtent neturėtų viešai visiems tai paskelbti.

Ar visur yra vartojamos apvalios ostijos Švenčiausiam Sakramentui?

Taip, visoje vakarų apeigų Bažnyčioje, t. y. Rymos katalikų, toks yra paprotys, tačiau rytų apeigų Bažnyčia Švenčiausiajam Sakramentui vartoja keturkampias ostijas.

Kas yra kryžieviniai atlaidai?

Jeigu ražančius yra apdėtas kryžieviniais atlaidais, už kiekvieną "Tėve mūsų" ir už kiekvieną "Sveika Marija", sukalbėjimą ant tokio ražančiaus pelnoma 500 dienų atlaidai. Šių atlaidų įgyjimui nėra reikalo mąstyti ražančiaus paslaptis ar visą ražančių sukalbėti.

Jeigu dėl tam tikrų priežasčių kai kurie žmonės negali ateiti į bažnyčią sekmadieniais ir kitomis šventomis dienomis, kuriose įsakyta išklaudyti Mišių, ar jie privalo namie atkalbėti Mišių maldas?

Bažnyčia pageidauja, jog sekmadienius ir šventadienius tikrai šventai praleistume. Ta-

čiau, Ji neuždeda pareigos tomis dienomis vienokias ar kitokias maldas sukalbėti. Visgi labai, labai patartina, jog tos katalikiškos šeimos, kurios tegali pribūti Mišioms kartą kas dvi savaiti ar tik kartą į mėnesį, jog tuos sekmadienius, kuriuose Mišių neišklauso, praleistų bendroje maldoje. Taipgi, tie sekmadieniai yra gera proga pamokinti vaikučius katekizmo ar poterių. Pavieni asmenys, kurie minėtomis dienomis dėl teisėtos priežasties yra sulaikomi nuo Mišių išklaudyti, yra raginami vieni patys kalbėti maldas ir jungtis dvasioje prie tų kunigų, kurie tą valandą atnašauja Mišias.

Kodėl Bažnyčia neleidžia priimti Komuniją po vyno pavidalu?

Kadangi Kristus yra visas po duonos pavidalu, nėra būtina reikalinga abu pavidalu priimti, jog būtų galima priimti Švenčiausią Komuniją.

Kunigai gi laikydami Mišias turi priimti Komuniją po duonos ir vyno pavidalais, kad papildytų pradėtą Mišių auką. Mišios yra ta pati auka, kaip kad Kalvarijos auka, tik atliekama nekruvinu būdu. Kad būtų galima atvaizduoti tą Kryžiaus auką, duona ir vynas yra atskirai pakeičiami į Kristaus Kūną ir Kraują. Mišių aukos dabaigimui, kunigas turi priimti Kristų po abiem pavidalais.

Seniau, Bažnyčia ir žmonėms leisdavo priimti Komuniją ir po vyno pavidalu. Rytiečiai net ir šiandien priima Komuniją po abiem pavidalais. Tačiau, vakaruose, Bažnyčia uždraudė Komuniją po abiem pavidalais dėlei pavojaus išniekinti Švč. Sakramentą, dėlei pavojaus palieti Švč. Kraują.

Pagaliam, priimdami Kristų vien po duonos pavidalu pareiškiame savo gilų ir tikrą tikėjimą į apreikštą tiesą, jog Kristus yra visas, Kūnu ir Krauju, po vienu duonos pavidalu.

Ar yra buvę popiežių iš anglų tautos?

Taip, yra, tačiau tik vienas. Popiežius Adrijonas IV-asis buvo vienintėlis iš anglų tautos kilęs popiežius. Jis valdė Bažnyčią nuo 1154 iki 1159 metų.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Iškilmės Meksikos Sostinėj

Meksikos sostinės priemiestyje tapo baigta statyba didžiulės Bazilikos. Ta proga buvo surengtos didžiulės iškilmės, į kurias vyko ir Jungtinių Valstybių katalikų delegacija. Tai buvo pirmutinė Amerikos katalikų delegacija po to, kai prasidėjo nesutikimai tarp pasaulinės ir dvasiškos vyriausybės Meksikoje.

Amerikos katalikai turėjo pokylį, į kurį buvo kviestas ir atsilankė Meksikos prezidentas Cardenas ir keletas kitų aukštųjų valdininkų. Prez. Cardenas neliko skolingas amerikiečiams, o savo keliu surengė jiems vaišes. Amerikiečių delegacijoje buvo 80 žmonių.

Jaunų Nusikaltėlių Prieglauda

Kubos vyriausybė kovai su jaunais nusikaltėliais įsteigė tam tikrą prieglaudą. Jon jau patalpino 450 nusikaltėlių. Prieglaudai kapelionu paskyrė kun. Jovani, kurs kasdien kaliniams duoda religines pamokas. Kai kurie iš nusikaltėlių besą dar be krikšto. Kapelionas tokius prirenkia prie krikšto ir pakrikštija. Iki šiol tokių jau pakrikštijo 159.

Kuomet pasaulinė ir dvasiška vyriausybės eina iš vien, tai galima gerų rezultatų sulaukti.

6,000 Mokinių Katalikiškose Mokyklose

Buvusioj Kinijos sostinėj Pekine yra 35 grynai katalikiškos mokyklos. Jas lanko 6,000 mokinių. Iš tų mokinių 1,700 tėra katalikai, kiti tebėra pagonai.

Pekine veikia katalikiškas universitetas. Jame studentų randasi virš tūkstančio.

Pekinas dabar yra japonų kontrolėje.

Pradėjo Veikti Katalikiškas Fakultetas

Rygoj prie valstybinio universiteto pradėjo veikti katalikiškos teologijos fakultetas. To fakulteto įkurtuvės buvo iškilmingos. Dalyvavo aukštoji dvasiškija ir vyriausybės atstovai. Buvo nurodyta, kad katalikiškos teologijos įvedimas į valstybinį universitetą rodo Šv. Tėvo rodomą Latvijai

palankumą ir Latvijos vyriausybės norą palaikyti ryšius su Apaštalu Sostu.

Vyskupas Pietavo Su Vargšais

Prancūzijos sostinėj kilo daug kalbų, kuomet pasklido žinia, kad vyskupas pietavo su Paryžiaus vargšais. Jų buvo susirinkę apie 150. Tie vargšai, tai benamiai, bedarbiai, kurie nakvoja po tiltais, apleistose lūšnose, parkuose ant suolų. Jų maitinimui labdaringosios dr. jos yra įrengusios tam tikras valgyklas. Kai vienos dirbtuvės valdyba sužinojo, kad vyskupas pietaus su vargšais, tai atsiuntė savo darbininkišką beną groti pietų laiku.

Amerika Bedievybės Centras

Rusijos bedievių laikraščiai pradėjo vartyti agitaciją už tai, kad Jungtinėse Amerikos Valstybėse įsteigti tarptautinio bedieviško judėjimo centrą. Apie tai rašė laikraštis "Bezbožnik" ir "Antireligioznik". Abu laikraščiai smerkė katalikus ir žydus, kurie esą susitarę išvien kovoti prieš ateizmą.

Ką Pasakė Kun. Coughlin

Detroit, Mich. — Kun. Coughlin savo radio prakalboje aiškino žydų klausimą. Kun. Coughlin nurodė, kad norint panaikinti nacizmą ir žydų persekiojimus, tai pirma reikia panaikinti komunizmą. Todėl žydai norėdami, kad liautusi jų persekiojimas privalo kovoti prieš komunizmą.

Toliau kun. Coughlin nurodė, kad ne be kaltės ir žydai. Daugelis jų palaiko komunizmą, kiti yra griežti komunizmo agitatoriai. O naciai žydus kaltina, kad vokiečių pokarinių bėdų kaltininkai buvo žydai. Nacizmas Vokietijoje kilo, kai ten ėmė įsigalėti komunizmas. O to komunizmo palaikytojai buvo žydai.

Pusė Amerikos Be Kunigų

Visur, kur tik lietuviai yra apsigyvenę šioje šalyje, niekur netrūksta katalikiškų bažnyčių ir katalikų kunigų. Daugelis be abejonės mano, kad taip yra visose Jungtinėse

Valstybėse — miestuose ir farmose. Ištikrųjų yra visai kitaip.

Jungtinėse Valstybėse yra virš 1000 pavietų, kur nėra katalikiško kunigo. Tai sudaro veiktus Jungtinių Valstybių. Daugiausia tokių vietų yra pietuose. Tos vietos dar nėra industrializuotos. Tų gyventojų miestinis gedimas dar nėra pasiekęs. Ten gimdymo kontrolė nežinoma, ten gimimų skaičius didžiausias. Iš tų vietų pasipildo gyventojais didieji miestai. Tos vietos yra Amerikos gyventojų rezervuaras. Bet tose vietose gyventojai auga protestantiškoje pakraipoje, toje pakraipoje auklėjamas jaunimas. Jų vietinis gyvenimas tvarkomas pagal jų įsitikinimus. Tiesa, tvarkomas krikščioniškais pagrindais, bet be katalikiškos įtakos. Iš tų kraštų persikeliantieji gyventojai į miestus stiprina protestantišką gaivalą.

Kad pasiekti šiuos nekatalikiškus, protestantiškus kraštus su tikruoju Kristaus mokslu veikia The Home Missioners of America, kurių vedėju yra kun. W. Howard Bishop.

Katalikiškos Spaudos Savaitė

Nuo lapkričio 13 iki 19 dienos Bostono diecezijoje, Kardinolo O'Connell parėdymu, įvyko Katalikiškos Spaudos Savaitė. Lietuvių katalikai ta proga populerizavo savąją katalikišką spaudą. So. Bostono lietuvių Šv. Petro bažnyčioje kunigai per pamokslus plačiai aiškino apie katalikišką spaudą, ragino skaityti lietuvių katalikiškus laikraščius ir priminė, kad naudotusi knygynu, kurs randasi parapijos salėje, 492 E. 7th St.

Lapkričio 13 d. So. Bostono lietuvių parapijinėje salėje kun. Pr. Strakauskas, Lowellio lietuvių klebonas, rodė paveikslus, kuriuos nutraukė laike savo kelionės praėjusią vasarą. Paveiksmai išėjo aiškūs ir gražūs. Be to gerb. klebonas juos tinkamai paaiškino

San Francisco, Cal. yra daroma pastangų pastatyti didžiulę Šv. Pranciškaus Asyžiečio stovylą ant kalno prie uosto. Planuojama stovyla būtų daug didesnė, negu Laisvės stovyla New Yorko uoste.

Kongresmonas Dies, kurs yra pirmininkas komisijos, tyrinėjantios komunistų veiklą šiame krašte, sako, kongreso prašysias \$200,000 ar \$300,000 savo darbui tęsti. Iki

šiol tam reikalui tebuvo skirta \$25,000.

Olandijos katalikai kelia protestus prieš katalikų persekiojimus Vokietijoje.

Naujosios Zelandijos arkivyskupas Thomas O'Shea paskelbė, kad santykiai tarp vyriausybės ir Bažnyčios esą labai geri.

Šiomet katalikiškose Amerikos kolegijose ir universitetuose studentų yra 9 nuoš. daugiau, negu buvo pernai.

Albany County, N. Y. aukėjo 17½ akierių žemės pastatymui katalikiškos akademijos, kuriai vadovaus Christian Brothers.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Labdarių Seimas

Chicago, Ill. — Lapkričio 13 d. Šv. Petro ir Povilo lietuvių parap. salėje įvyko L. R. K. Labdarių Sąjungos 19-tasis seimas. Seimas pasižymėjo delegatų skaičiumi, aukų gausumu, pakiliu ūpu ir gražiais nutarimais. Delegatus siuntė ne vien Labdarių Sąjungos kuopos, o ir draugijos, remiančios labdarinigus darbus.

Labdaringajai Sąjungai pritarimas didėja dėlto, kad visuomenė mato jos prakilnius darbus. Jos pastangomis stovi didinga Šv. Kryžiaus ligoninė.

Dabar sąjunga eina prie įvykinimo savo seniai užsibriežto tikslo, tai yra įkūrimo prieglaudos namo. Prieglauda bus greičiau pastatyta, negu daugelis mano. Labdarių Sąjungos farma jau seniai išmokėta, kasoje pinigų jau pusėtinai randasi. Tad pradžia jau gera. Visuomenės pritarimui didėjant, darbas eis sparčiau, negu iki šiol.

Kaip Šv. Kryžiaus ligoninės įsteigimas daugelį nustebino, tai visi, kurie toliau stovi nuo labdarių, nustebins antru sykiu, kai išdigs graži prieglauda.

LDS Conn. Apskričio Suvažiavimas

Metinis LDS Conn. apskričio suvažiavimas įvyks gruodžio 18, Šv. Andriejaus parap. salėje, New Britain, Conn. Pradžia 1 val. po pietų.

Pramoga Gerai Pavyko

Akron, Ohio. — Lapkričio 12 d. čionai įvyko pramoga, kurią rengė LRKSA 178 kp. Šv. Petro ir Povilo parap. salėj. Vaidinta komedija "Kuprotas Oželis". Žmonių buvo daug, veikalas atvaidinta gerai. Be to buvo prakalbos apie LRKSA ir buvo raginta rašyti prieš tos organizacijos. Kalbėjo kun. J. F. Andžiulaitis, clevelandietis P. P. Muliolis ir kiti. Veikalą vaidino clevelandiečiai.

Bazaras Gerai Pavyko

Cleveland, Ohio. — Šv. Jurgio parap. bazaras, kurs prasidėjo lapkr. 20 d. gerai pavyko. Draugijos ir šiaip jau uolieji parapijonai gražiai parėmė.

Vargonininko V. Greičiaus sūnus Vincas, talentingas smuikininkas, penktadienį, lapkr. 25 d. smuikavo Western Reserve universiteto muzikos auditorijoje. Atliko Mozarto Concerto in G-major.

"Motinėls" Vajus

Motinėls dr-jos vajus šiemet prasidės advento 1-maj sekmdienį ir tęsis iki vasario 2 d.

Motinėls dr-ja rūpinasi paremti aukštesnius mokslus einančius jaunuolius — vaikius ir merginas.

Motinėls centro valdyba gauna daug prašymų nuo gabių ir paramos vertų vaikinių ir mergaičių. Bet negausus dr-jos išdas neleidžia darbuotę išplėsti. Mokslus einančios jaunuomenės prieteliai yra prašomi dėtis prieš Motinėls dr-jos, kad jos darbą būt galima padidinti.

Motinėls dr-jos pirm. yra kun. dr. J. B. Koncius, Mt. Carmel, Pa.

"Amerikos" Sukaktuvės

Brooklyn, N. Y. — Gruodžio mėnesio pradžioje sueina lygiai penki metai, kai čionai įsteigtas katalikiškas savaitraštis "Amerika". Laikraštis tam kraštui buvo būtina reikalingas po to, kai "Garsas" tapo iškeltas į Wilkes Barre, Pa.

Dabar "Ameriką" redaguoja Juozas B. Laučka, Lietuvoje baigęs teisių mokslus.

"Amerikos" penkmečiui paminėti rengia-

ma jubiliejinė vakarienė, gruodžio 4 d. Apreiškimo parap. salėj.

Minėjo Auksinį Jubiliejų

Mahanoy City, Pa. — Lietuvių Šv. Juozapo parapija minėjo 50 metų sukaktuves nuo įsisteigimo. Parapija buvo įkurta 1888 m. Pirmuoju jos klebonu buvo kun. P. Abromaitis, kurs dabar jau miręs. Dabar toje parapijoje sėkmingai klebonauja kun. P. Čėsna, kurs tą vietą užėmė gegužės 1, 1920 m. Jo padėjėju yra kun. K. Rakauskas. Parapija turi mokyklą, kur mokytojauja seserys Pranciškietės.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Yra spėjama, kad ateinančiais metais iš Lietuvos svečių ir viešnių Amerikon atvyks arti 2,000. Atvyks pasižiūrėti pasaulinės parodos New Yorke.

Lygūnų val., Sereikių kaime apdegė medinė koplyčia. Nuostolių 11,000 litų.

Lietuvos obuolių Vokietija pirkis už vieną milijoną litų.

Žemaičių Kalvarijoje šiais metais veik višos kryžiaus kelių koplyčios tapo pataisytos ir gražiai atnaujintos. Tuo darbu rūpinosi kun. Pr. Meškauskas, MIC.

Viešniuose pastatyta mūriniai sveikatos namai. Prie tų namų pastatyta gražus kryžius, kurs daro malonų išpūdį.

Iš Klaipėdos ir Kauno vokiečiai į Vokietiją savo giminėms siunčia daug siuntinių drabužiais ir maistu.

Manoma, kad netrukus prasidės derybos tarp Lietuvos ir Lenkijos dėl lenkų teisių Vilnijoje. Nuo šių derybų priklausys ir abiejų valstybių santykių pakitėjimas.

Lielpės vaga nuo žiočių iki Mintaujos tapo pagilinta tiek, kad dabar į Mintaują gali plaukti jūriniai laivai.

Klaipėdos krašto statyba vis didėja.

Šių metų pasaulinis kviečių užderėjimas yra rekordinis.

ŽINIŲ-ŽINELĖS

Londone mirė Cecily Hallack, žymi rašytoja knygų ir apysakų, vaikams pritaikytų. Ji buvo sulaukusi 40 m. Ji buvo duktė anglikonų dvasininko. Į katalikų tikybą perėjo turėdama 20 m.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse negrų yra 13 milijonų. Iš jų 5 milijonai yra protestantai, 300,000 katalikai, o 7,700,000 nepriklauso jokiai bažnyčiai.

Per spalio mėnesį Varšuvos policija užregistravo dingimą dešimties mergaičių nuo 15 iki 27 metų amžiaus. Spėjama, kad tas mergaites yra pagrobusi baltųjų vergių pirklių gauja.

John P. Webenderfer buvo savininkas spaudos mašinų dirbtuvės. Dabar tą dirbtuvę pardavė už vieną milijoną dolerių. Iš tos sumos jis \$250,000 išdalino savo buvusiems darbininkams.

Chicagos žydų moterų Deborahs klūbas buvo pasikvietusios kalbėti vyskupą Sheil. Tas klūbas užsiima globojimu benamių vaikų.

Yra skelbiama, kad visoje Amerikoje pradeda didėti statyba. Pradedama statyti rezidenciniai namai.

Tarpt. vagis Leiba Veisbordas, neseniai

A. † A. ELZBIETA NORKIUTĖ

Marijonų Rėmėjų Draugijos narė mirė Philadelphia, Pennsylvania. Už a. a. Elzbitos Norkiutės sielą Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias ir primenėme visiems Marijonų Draugijos nariams bei narėms sukalbėti po dalį šv. Rožančiaus ir pasimelsti už jos sielą. Lai Aukščiausias suteikia Elzbietai amžiną dangaus karalystėje laimę.

atsėdėjęs Kauno kalėjime už vagystes ir ištremtas į Lenkiją, sulaikytas už padarytą vagystę vieno kunigo bute ir uždarytas Vilniaus kalėjime.

Prancūzijos vyriausybė rengiasi griebtis griežtų priemonių prieš nepageidaujamus ateivius.

Lapkričio 9 d. suėjo 20 metų, kai Vokietijos karys atsisakė nuo sosto ir pabėgo į Olandiją.

Kalifornijoje veikia kas trečias žmogus turi automobilį. Kalifornija yra labiausia motorizuota valstybė.

Įspėjama, kad Amerikoje 66 milijonų žmonių yra be religijos. Tai paseka ta, kad viešose mokyklose nemokinama religijos.

Kongresas Apie Žydus

Kai prasidės kongreso sesija, tai prezidentas Rooseveltas paprašys jo pakeisti ateivybės įstatymą tuo žvilgsniu, kad Vokietijos žydams būtų leista emigruoti Amerikon. Dabar Amerikoje jau yra 12,000 Vokietijos žydų. Vyriausybė toleruoja jų čia buvimą. Kongresas bus prašomas leisti jiems čia apsigyventi.

Senatorius Borah jau dabar paskelbė, kad griežtai stovės prieš keitimą ateivybės įstatymo.

Reikia žinoti, kad Vokietijoje persekiojami ne vien žydai, o ir katalikai. Jei tik būtų tariama nevaržomai įleisti į šią šalį tik persekiojamus žydus o katalikus ne, tai būtų didelė neteisybė ir nelygybė.

Iš kitos pusės leidžiant žydus be skaičiaus ir čia neišvengiamai kiltų smarkus anti-semitizmas.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokesčiai ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790